

Λόγος Πανηγυρικὸς^(*)

C ΗΜΕΡΟΝ, ή Ἀγιωτάτη Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία μας, μέσα εἰς τὸ ἄκτιστον φῶς τῆς λαμπρᾶς Εορτῆς τῶν Ἅγίων Θεοφανίων, προσεύχεται καὶ ὑπενθυμίζει εἰς τὴν ταραχμένην καὶ συγχυσμένην ἐποχήν μας τὴν ἀναγκαιότητα τοῦ φωτὸς τῆς γνώσεως καὶ τῆς εὐσεβείας¹ διὰ τὴν εἰρήνην καὶ τὴν ἐνότητα καὶ τὴν σωτηρίαν τοῦ κόσμου.

Βεβαίως, ή σωτήριος αὐτὴ ὑπενθύμισις πρὸς τὸν κόσμον γίνεται καθημερινῶς ἀπὸ τὰ εὐλογημένα τέκνα τῆς Ὁρθοδοξίας μας, τὰ ὄποια - ώς φωτόμορφα - ὀφείλουν πάντοτε νὰ εἶναι τὸ «φῶς τοῦ κόσμου»².

Αλλά, εἰδικῶς σήμερον, μὲ τὸν ἐπισημότερον τρόπον, προβάλλεται ἡ ἀλήθεια, ὅτι μοναδικὴ πηγὴ τοῦ σωτηριώδους αὐτοῦ φωτισμοῦ εἶναι ὁ Κύριος μας καὶ Θεός μας Ἰησοῦς Χριστός, ὁ Ὄποῖς «φῶς εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθεν»³, ὥστε οἱ πιστεύοντες εἰς αὐτὸν νὰ ζοῦν ἐν τῷ φωτὶ τῆς Χάριτος καὶ τῆς Ἀληθείας καὶ τῆς Ἀγάπης Του.

Ἀγαπητὴ ἐν Χριστῷ ὄμηγυρις:

H ΙΕΡΑ ἡμῶν Σύνοδος τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τοῦ Πατρίου Ἡμερολογίου ἐπιθυμεῖ νὰ ἀπευθύνῃ μὲ ταπείνωσιν καὶ ἀγάπην αὐτὸ τὸ Μήνυμα τῆς Ἐλπίδος εἰς τὰ τέκνα Της καὶ εἰς ὅλους τοὺς συνανθρώπους μας, ἐν ὃψι μάλιστα καὶ τῆς τρίτης μετὰ Χριστὸν χιλιετηρίδος.

Πρωτίστως, θέλει νὰ δώσῃ μεγάλην ἔμφασιν εἰς τὴν ἀναγκαιότητα τοῦ φωτισμοῦ τῆς γνώσεως καὶ τῆς εὐσεβείας¹, τὴν ἀνάγκην δηλαδὴ τοῦ Θείου Φωτός, προκειμένου νὰ εἰμεθα πραγματικοὶ ἀνθρώποι, κατὰ χάριν θεοὶ κατόπιν, θέλει νὰ διαβεβαιώσῃ τὸν κόσμον, ὅτι τὸ Θεῖον Φῶς ἐνσαρκώνεται εἰς τὸ Θεανδρικὸν Πρόσωπον τοῦ Σωτῆρος μας Χριστοῦ, τοῦ Ὄποίου ἡ ὑπαρξία εἶναι ζῶσα καὶ ζωηφόρος ἐντὸς τῆς Ἀγιωτάτης Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, τῆς Ἐκκλησίας τῆς Παραδόσεως, τῶν Συνόδων καὶ τῶν Πατέρων.

Αὔτὴ λοιπὸν ἦτο ἀνέκαθεν καὶ θὰ εἶναι εἰς τοὺς αἰῶνας ἡ ἐλπὶς τοῦ κόσμου: ὁ Θεάνθρωπος Ἰησοῦς Χριστὸς καὶ ἡ δυνατότης τῆς μετοχῆς μας εἰς «τὸ θαυμαστὸν Αὐτοῦ φῶς»⁴ διὰ μέσου τῶν Ἅγιων Μυστηρίων καὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ζωῆς.

Η Ὁρθοδοξία μας, φορεὺς γνήσιος τοῦ ἐλπιδοφόρου καὶ σωτηριώδους αὐτοῦ Μηνύματος, διαβαίνει τὰς πύλας τοῦ νέου αἰῶνος καὶ τῆς νέας χιλιετίας, ἐργαζομένη μὲ σοθαρὸν καὶ ὑπεύθυνον τρόπον, ὥστε νὰ ὑλοποιηθῇ τὸ ὄραμά Της, δηλαδὴ νὰ γίνη ὅλος ὁ κόσμος *Mία Οἰκογένεια*, ὅπου δὲν θὰ ὑπάρχῃ *Ιουδαῖος* καὶ *Ἐλλην*, δοῦλος καὶ ἐλεύθερος, ἄρσεν καὶ θῆλυ⁵, ἀλλὰ θὰ εἰμεθα οἱ πάντες *Mία Ποίμνη*⁶ μὲ ἔνα Ποιμένα, τὸν Σωτῆρα μας Χριστόν.

Εἴθε ἡ εὐλογία τοῦ ἐν Ιορδάνῃ βαπτιζομένου σήμερον Κυρίου μας νὰ εἶναι δαψιλῆς εἰς τὴν εὐσεβῆ Πατρίδα μας καὶ κατὰ τὸ νέον ἔτος· ἡ δὲ Χάρις τῆς Ἀγίας Τριάδος νὰ φωτίζῃ πλουσίως καὶ καθοδηγῇ ἀσφαλῶς τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς καὶ πολιτικοὺς *Ἄρχοντας* τοῦ Ὁρθοδόξου Γένους μας, διὰ νὰ ἐργάζωνται ἐπιτυχῶς ὑπὲρ τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἐνότητος τοῦ σύμπαντος κόσμου. Ἀμήν.

(*) Έξεφωνήθη τὴν 6.1.2000 ἐκ. ἡμ., ὑπὸ τοῦ Σεδ. Μητροπολίτου Ὡρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανοῦ,
κατὰ τὸν ἔορτασμὸν τῶν Ἀγίων Θεοφανίων εἰς Νέα Παλάτια Ἀττικῆς. Βλ. Ἀγιος Κυπριανός,
ἀριθ. 294/Ιανουαριος-Φεβρουαριος 2000.

- 1) Ἐκ τῶν Εἰρηνικῶν τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Μεγάλου Ἀγιασμοῦ.
- 2) Ματθ. ε' 14.
- 3) Πρᾶλ. Ἰωάν. ιϚ' 46.
- 4) Α' Πέτρ. δ' 9.
- 5) Πρᾶλ. Γαλάτ. γ' 28.
- 6) Ἰωάν. ι' 16.